

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№1 (274), січень 2025

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Ми стоїмо перед важливим вибором

**Затемнення
сонця**

стор. 2-3

**Цікаві факти
про Біблію**

стор. 4

**Бог, молитви
і гендер-бан:**

**зелені прапорці
на інавгурації
Трампа**

стор. 5

**БУТИ
ЛЮДИНОЮ...**

стор. 6

**Чи є у тебе
бажання
служити?**

стор. 7

Сьогодні ми переживаємо часи глибоких змін, коли неспокій, тривога і навіть страх стали невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. Непередбачуваність майбутнього, природні катаклізми, війни, економічні кризи — ці події змушують нас замислитися: що чекає на нас у найближчому майбутньому? Ми не знаємо, що принесе завтрашній день, але є одне, що ми можемо точно знати і чого можемо бути певні — спасіння нашої душі залежить від того, чи ми примиримось з Богом.

Усі ми бачимо, як наше суспільство стикається з безліччю труднощів: війни, тероризм, економічні потрясіння, епідемії, соціальна несправедливість... Ці трагічні події хвилюють не тільки наші серця, але й змушують нас питати себе: що ми можемо зробити, щоб уникнути болю і руйнування? Іноді здається, що ми на межі невідомого, а страх перед майбутнім і хаос навколо здаються нездоланими. Але саме в ці моменти життя ми повинні звернути свої погляди до того, що є істинно важливим — до нашої душі та її спасіння.

Біблія застерігає нас: «І як про війни почуєте ви, і про воєнні чутки, не лякайтесь, бо статись належить тому» (Марка 13:7). І далі Христос говорить: «І тоді являться великі ознаки на небі» (Луки 21:11). У цих словах є важливе послання для нас — часи випробувань і невизначеності є частиною на-

Чи може людина без духа Божого звіщати майбутнє? Чи можуть злі сили знати майбутнє? Яка послідовність подій нас очікує напередодні кінця світу? Що чекає землю після приходу Христа? Чи можливо теоретично вирахувати дату повернення Христа (не день і годину, а рік, місяць)? Нострадамус, Ванга, антихрист та попечатання, — на ці та інші запитання відповідь ректор РДСА Олександр Трофімчук.

— Перше запитання стосується звіщення майбутнього. Невіруючі люди можуть робити передбачення майбутнього, але базуючись на тому, що відбувалося в минулому. Сама людина за своєю природою не може знати майбутнього. Тим не менше ми часто чуємо різні передбачення майбутнього з різних джерел. Це можуть бути Нострадамус, Ванга, Біблія та багато інших джерел. Чи можемо ми довіряти цим джерелам? І взагалі, чи може людина без Духа Божого

шої історії, але вони не повинні стати причиною страху або відчаю. Вони — нагода звернутися до Бога і примиритися із Ним.

У нашому світі є багато пропозицій, що стосуються того, як ми можемо бути щасливими, як досягти успіху, фінансової стабільності, або уникнути проблем. Але чи не є найбільшим питанням у житті — питання спасіння нашої душі? Біблія каже:

«Бо яка користь людині, якщо вона здобуде весь світ, а душу свою занепасти?» (Матвія 16:26). Ми можемо здобувати багатство, славетність, популярність, але все це не допоможе нам, якщо ми не подбаємо про наше спасіння.

Кожен із нас стоїть перед важливим вибором: чи ми будемо прислухатися до голосу нашої совісті, яка закликає нас звернутися до Бога, чи залиши-

мося байдужими? У книзі Об'явлення сказано: «Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною» (Об'явлення 3:20). Це запрошення від самого Христа — Він хоче мати особисті стосунки з нами. І це примирення — шлях до миру і надії у світі, який здається таким нестабільним.

Закінчення на стор. 4

Повернення Христа: коли і як?

передвіщати майбутнє? Чи можуть злі сили знати майбутнє?

— Нострадамус, Ванга — вони служителі сатани. Припустимо, що вони іноді правильно вгадували події, але чи варто віруючим прислухатися до цього? Звичайно ж, ні. Навіщо християнам попадати в оману від різних злих духів? Навіть якщо вони й проявляються як ангели світла, нам відомі їхні злі задуми. Для прикладу, в Діях апостолів ми зустрічаємо духа ворожки,

який говорив правдиві речі про Павла, зокрема: «Це раби Бога Всевишнього, що звіщають нам Його волю». Але Павло заборонив діяти цьому духу. Християни мають Книгу Божого відкриття, яка відкриває нам всю необхідну і корисну інформацію щодо майбутніх подій, зокрема щодо другого приходу Христа.

Ми маємо читати і ретельно досліджувати Писання, щоб сформулювати свої особисті переконання стосовно майбутніх подій. Щодо злих духів, які

можуть знати майбутнє: я вважаю, що нам не варто занадто мучити себе питаннями цього типу. Звісно, вони можуть враховувати певні деталі майбутнього, але їм не підвладне бачення повного Божого задуму. Обґрунтую це словами Ісуса Христа: «Про той день і годину не знає ніхто, навіть ангели небесні, ані Син, тільки Отець». Якщо Небесний світ духів не знає майбутнього, то що казати про злих духів, яких вигнали з небесної ради?

— Яка послідовність подій нас очікує в останній час?

— Спершу давайте уточнимо, що ми маємо на увазі, коли говоримо «кінець світу». Кінець світу можна правильно назвати повним завершенням теперішньої світової історії. Проте згідно з біблійними пророцтвами, наш світ ще чекає на значні події. Я бачу наступну послідовність: найперше буде підхоплення Церкви для отримання нагород і підготовка до небесного весіл-

ля. В цей час на землі буде скорбота, цілком якої буде велика недоля для залишених жителів землі, для самої землі та для народу Ізраїля. За час семи років скорботи відбудуться найдраматичніші події земної історії, зокрема з'явлення антихриста, людини гріха, відбудова Єрусалимського храму, серйозні природні катаклізми та знищення великої кількості людей. Цей період закінчиться так званою битвою Армагедон та приходом Христа на землю зі своєю нареченою, Церквою. Десь в цей час відбудеться навернення залишку Ізраїлю до Христа та початок тисячолітнього царства. Тисячолітнє царство — це славний ювілей для землі, всіх народів та народу Ізраїля. Наприкінці тисячоліття буде новий бунт проти Божого правління та зібрання всіх померлих на суд Великого білого престолу, який остаточно визначить долю всіх грішників. Їх буде вкинуто до Вогняної Гієни, а спасенні всієї історії будуть запрошені жити в новому світі — на новому небі та новій землі. Отже, це не кінець для віруючих, а лише новий початок.

Закінчення на стор. 7

«Бо зрушаться гори й пагорби захитаються, та милість Моя не відійде від тебе, і заповіт Мого миру не захитається, каже твій милостивець, Господь»

(Книга пророка Ісаї 54:10)

Ну ось так — ви вирішили написати оповідання, ну, скажімо, про щось таке... От приміром про життєвий трапунок або про долю діда Уліяна, того, що совети забили в сорок першому році, бо, кажуть, кулак він був. Можна й про інше що написати — головне, щоб погода була підходяща і настрої щоб, значить, відповідні. Або щоб осінь була...

Тоді була осінь, і ніхто ще не знав, що скоро має статися затемнення сонця або, як назвала покійна бабуся Горпина, затьмєніє сонця — значить.

Григорій любив осінь і ту осінь, коли мало статися затемнення сонця, по-особливому. Бо коли минають жнива, а колоча стерня починає чесати пасма бабиного літа — то це вже не літо, але ще не осінь. Осінь — це коли вийти на поріг, а в очі — темрява, густа й чорна, як перепалене повідло, а ще — не видно зірок у небі. Від лісу гул — такий монотонний і рівний, а в лице — колочі краплини дощу, а, може, то вже не дощ, а сніг... Тоді краще повернутися в теплу хату і слухати, як у грубці потріскують березові поліна.

У хаті останніми днями не так гамірно, як раніше. Ні, малеча та ж сама — рухлива й непосидюча, але тепер трохи тихіша.

Справа в тім що Ліна, їхня Лінка, захворіла. Вдень ніби нічого, а на вечір температура висока і худнути стала, так що аж помітно, як загострилося підборіддя і щони впали. Наближалися різдвяні свята. У сім'ї на свят-вечір перед Різдвом завжди старалися бути разом. Господар, який частенько бував у відраджєннях, також у цей вечір обов'язково мав бути з сім'єю. Так було й цього разу. Правда, трохи не так.

...Василина ще здалеку помітила Григорія, що йшов якось ніби аж дуже повільно. Їхня домівка стоя-

ла на краю села, а тому одразу було видно, хто там через місток настєжну повертає.

— То що там, як Ліна, що лікарі? — вибігла аж на поріг.

Чоловік мовчав, мовчки зайшов у хату, роздягнувся, приліг на диван.

— Що лікар сказав, які результати обстеження, де Ліна зараз? — допитувалася Василина.

Григорій мовчав, а перед очима лікар. Той, що обстеження Ліни проводив. Сидір Артемович, так, здається, звати його.

Він ходив по кабінету, щось бурмотів під ніс, потім цигарку запалив. Дивився у вікно, за яким повільно падав лапятий сніг. Потім повернувся різко:

— То ви батько дитини будете? — і знову замовк... — Така ось історія виходить, — не дивлячись на Григорія промовив, — жаль, канєшно... м-да, десять років малій, но... — і зім'явши цигарку вкинув до смітника. — Ось тут, — великим та вказівним пальцем підняв скляну пластинку з темною плямкою посередині, — ось тут за результатами біопсії виявлено ракові клітини. Ми брали аналіз новоутворень на печінці вашої дитини. Але ви ще в Київ поїдете, в інститут онкології. Тут ось направлення та супровідні документи...

— В реанімації Ліна зараз, — спромігся нарешті Григорій, — лікар каже, що онко в нашої... — далі не зміг говорити. Застиг, повернувши голову до вікна. На подушку скотилася сльоза.

Надворі сутеніло, наступав святвечір... Сім'я молилася за святковим столом, але вечеряли тихо, навіть найменші не пустували. Василина розливала пахучий узвар у склянки. «Дзень-дзень», — лунав у руках звук від дотику кукля до склянки. Григорій чув дзенькання маленького скельця в руках пана Сидора Артемовича. Тепер ці скельця лежали

на полиці у конверті з направленнями Ліни до Києва.

— Після свят одразу й рушайте на Київ, не баріться, хтозна, може... — пригадав Григорій останні слова лікаря. Що «може» він не доказав...

Різдво промайнуло швидко. Григорій трохи барився. Молився і очікував дива... Бог мовчав. Він має право говорити, але має право мовчати, коли ми говоримо. Він Бог.

...Той день був особливо тяжкий. Григорій тинявся там і сям по обійстю, але жодна робота не йшла. Хотів читати Біблію, але всі тексти були такі знайомі, навіть олівцем покреслені місцями. Зітхнув і приліг, очі в нікуди спрямувавши.

«Господи, — розмірковував, — я не розумію цього, я так хотів і так старався зробити щось для слави Твоєї. Ти ж знаєш, що Ліна зростала

більш під опікою дружини, а в мене все часу не вистачало. Я не розумію, Боже, чому її життя згасає на очах, чому я боюся її запитання — а коли вже з лікарні додому? Боже мій, я пригноблений відчаєм і гірким став хліб в устах моїх, допоможи мені, Господи, не можу більше, я розчавлений одним поглядом очей моєї дитини, я не можу піднятися, Господи, підтримай...»

Сльози невпинно котилися з очей, а з грудей ще і ще вивалилися слова благання...

Темніло в кімнаті. Помітив, що щось біліє на підлозі, машинально нагнувся і підняв кольорову листівку. Щось схоже на посмішку з'явилося на неголеному обличчі. «Любий татку, вітаємо з днем народження... здоров'я Божих благословень...» Діти вітали з днем народжен-

ня ще три місяці тому. Очевидно, упала листівка з серванта. Хотів уже покласти її знову, аж раптом зауважив на напис у куточку листівки — Іс. 54:10. Цікаво, що раніше ніколи не звертав уваги на цей напис. Машинально прогортав Біблію, як раптом почали тремтіти руки...

— Господи, що Ти хочеш мені сказати, говори через Слово Твоє. Прочитав: «Бо гори з місця зрушаться й горби похитаються, милість же Моя не відвернеться від тебе... говорить милосердний до тебе Господь...»

Летів як на крилах до церкви. «Господи, дякую, Ти говори мені сьогодні по серцю, Ти сильний і добрий, дякую, дякую, Господи!»

Повертався пізно увечері. Вікно біло печаткою світилося в темряві. — Як Ліна? — запитав, переступаючи поріг.

■ Новини

15.12.2024 в церкві с. Молодаво на дияконське служіння обраний Назар Скаржинець. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Савченко.

Старші служителі Об'єднання, а саме Микола Свірчук та Микола Кондратюк, відвідали церкву с.Лешнів на Львівщині, яка входить до Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ.

Церква «Воскресіння» в місті Вараш організувала зустріч для родин зниклих безвісти, де учасники знаходили підтримку та надію через молитву, виготовлення зірочок з уривками з Біблії та спільне переживання. Також на постійній основі проводиться служіння для дітей військових, підтримуючи родини, які постраждали від війни.

В с. Мале Вербче відбувся День подяки та відкриття Дому молитви після великої реконструкції. Зібрання відвідали єпископ Олександр Коток та пастори з сусідніх церков. Співом служив гурт з смт. Степань.

У Володимирецькій церкві молодь, яка навчалася провела святково урочисте служіння. З десяти церков 69 молодих людей пройшли навчання для вчителів недільних шкіл. Ректор РДС Олександр Трофімчук вручив сертифікати, відповідальна за недільні школи Оксана Рошук заохочувала випускників до праці. Старший пресвітер району Сергій Секан закликав пасторів та всю церкву благословити студентів.

В Рафалівській церкві відбулось святково-урочисте служіння. Його провела молодь, яка завершила навчання для вчителів недільних шкіл. 59 молодих людей з дванадцяти церков пройшли навчання. Ректор РДС Олександр Трофімчук вручив сертифікати. Заступник єпископа Степан Килюшик закликав служи-

телів та Церкву Христову благословити студентів;

19.12.2024 Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ доставило 32 складометри дров для військових.

В церкві «Святої Трійці» м. Рівне вночі провели прекрасний вечір для 80 вдів. Слово потіхи та підбадьорення говорили відповідальний за соціальне служіння Петро Балабак, гість Микола Сільковський та місцеві служителі;

21.12.2024 на базі церкви с. Острожець на Млинівщині закінчилися курси для проповідників. Викладав Олександр Гроц, слово також мав заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук та старший пресвітер району Вадим Полицяк.

В церкві с.Грем'яче, що на Острожчині, на пресвітерське служіння був рукопокладений Слобода Василь, а на дияконське Ружанський Віталій. Рукопокладання звершували єпископ Олександр Коток, регіональний заступник Микола Свірчук та ст.пресвітер району Павло Цинко.

В церкві с. Старе село на дияконське служіння були обрані Кибукевич Юрій Олександрович та Кузьмич Петро Якович. В зібранні взяли участь перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок та заступник Олександр Кузьмич;

24.12.2024 в селі Тинне, Сарненського району, церква разом із селом зібрали фуру сухих дров для солдатів;

26.12.2024 в церкві с.Чабель Сарненського району на дияконське служіння рукопокладено Захарчука Анатолія Йосиповича і Царука Володимира Адамовича. Священнодія звершили єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, його заступник Олександр Кузьмич та ст.пресвітер району Михайло Маковецький;

27.12.2024 церква м.Березове Рокитнівського району святкувала ювілей 90-річчя. Урочисте зібрання відвідали старші служителі братерства: Олександр Коток, Олександр Кузьмич, Михайло Маковецький, Михайло Лесковець, а також служителі церков району.

Церква смт. Демидівка, за участю заступника старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчука, провела служіння в Будинку для людей похилого віку, а також євангелізаційну зустріч для медперсоналу;

29.12.2024 в церкві с.Жовкині на пресвітерське служіння був рукопокладений Блищук Степан Пилипович, на дияконське — Рябий Петро Петрович та Затірка Мирослав Миколайович.

Служіння звершували перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Степан Килюшик ст. пресвітер району Сергій Секан та інші служителі.

В церкві с. Городець на дияконське служіння були рукопокладені Басік Михайло та Кривко Михайло. Також на пресвітерське служіння був обраний Басік Михайло. Служіння звершували перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Олександр Чернюшок, заступник Степан Килюшик, ст.пресвітер району Сергій Секан та інші служителі.

В церкві с.Мізоч відзначили Свято Подяки. В зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, заступник Микола Свірчук, служитель Степан Євтушенко та інші. Співом служив гурт «Левит»;

31.12.2024 в останні дні року волонтери відвідали Шостку, Ямпіль, Глухів, Суми, Куп'янськ, Ізюм, Слов'янськ, Краматорськ, загальною протяжністю 2634 км. 8 бригад під час поїздки провели 13 зустрічей. Церква «Благодать» м. Вараш спекла хліб, приготували м'ясо,

знесли солодоші, фрукти та теплі речі. Віряни церкви с.Щоків наліпили пельмені та вареники. Жителі с.Ромейки та Стара Рафалівка організували солодоші, крупи, енергетичні напої, мівіну, засоби гігієни, сало та різну консервацію. Небайдужі жителі с.Полиці зв'язали маскувальні сітки. Дана поїздка відбулася в рамках співпраці БО БФ «Міжнародний Гуманітарний Хаб» м.Рівне та Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ;

05.01.2025 молодь церкви с. Рафалівка зробила 120 продуктивних пакетів для людей які потребують нашої підтримки на Херсонщині.

В церкві с.Гранітне Сарненського району на пресвітерське служіння обрано Гандзюка Сергія Антоновича. В членському зібранні взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Олександр Кузьмич, ст.пресвітер району Михайло Маковецький, пастор Володимир Опалько;

07.01.2025 в церкві с.Мощаниця, що на Острожчині, на служіння диякона було рукопокладено Тищенка Романа Миколайовича. Рукопокладання звершували регіональний заступник єпископа Свірчук Микола, ст.пресвітер району Цинко Павло та інші служителі.

11.01.2025 на Володимирецьчині закінчилися курси проповідників, які були організовані Рівненським обласним об'єднанням УЦХВЕ спільно з РДСА. Сьогодні, 11 січня, в церкві с.Довговоля, на базі якої і проходило навчання, відбулося урочисте вручення сертифікатів. В заході взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Сергій Секан, академічний декан РДСА Роман Мельник.

Відбулась конференція для підлітків Вараського району. Захід відбувся на базі церкви «Благодать». Словом наставлення ділився

лить, — мда... Томографія — а потім до мене... Це на другому поверсі, — кивнув він Григорію.

На другому поверсі гуляли протяги та швидко пробігали заклопотані медсестри. «Цок-цок-цок», — вистукували каблукі по сірій плитці підлоги. «Цок-цок», — вистукував на стіні великий годинник. Вже майже година проминула, як Ліну з медсестрою проковтнули двері з червоним та зеленим таблом. «Не заходити», — червоніло зараз над дверима. Звідкільсь з'явилася медсестра з великими чорними пластинками знімків. Вже майже пробігла повз Григорія, та нараз зупинилася.

— Недобре, дуже недобре, ось знімки томографічного обстеження. За місяць новоутворення збільшилися майже вдвічі... ось тут, дивіться, — тицяла пальцем у чорну плівку... Григорій нічого не бачив, дивлячись на піднесену навпроти вікна чорну пластинку знімка.

...Мокра вата за вікном стала ще сірішою і такою щільною, що земля і небо злилися. «Заходити», — загорілося зелене табло на дверях. Ліна, бліда й квола, розгубленим поглядом шукала батька. Підбігла і сполохано притиснулася до грудей...

— Мені погано, татку, я не можу йти і голова дуже болить, — прошепотіла. Ідьмо вже додому, я тут не хочу...

Григорій підвівся — чогось гойднулася земля під ногами. Опанував себе й рушив, тримаючи доньку за руку.

— Мужчина, — з відчинених дверей пролунав густий бас. Григорій зупинився. Чорнобородий гігант, що дивом уміщався за столом, розглядав знімки. Щось думає сказати, потім згріб знімки до купи, махнув Григорію рукою — гаразд, мовляв, — будь вільний.

— Все буде добре, — пролунало низьким тембром за спиною. Григорій оглянувся. У сутінках коридору привітно зеленіло табло над дверима кабінету...

Ночували в знайомих. Господиня накривала на стіл. Парував із тарілок ароматний суп, неквапно текла розмова. Григорій не помітив, хто

перший почав молитися. Мабуть, всі одночасно. Це сталося без підготовки, ніхто не встиг навіть піднятися на ноги. Молитва була — як раптовий вибух. Вистигав на столі суп, притихли в сусідній кімнаті діти. Четверо людей за столом молилися десять-п'ятнадцять хвилин і зупинилися так само раптово, як і почали. Їсти зовсім не хотілося. Григорій зауважив, що уста його зовсім затерпли, а в розумі — якась дивна свіжість і чіткість думок.

— Господи, коли ти молився на березі Йордану, то небеса відкрилися, голос лунав — щось відбувалося. Коли церква Твоя молилася в Єрусалимі — ангел виводив з в'язниці Петра. Коли молився Твій вірний служитель Стефан, він Тебе побачив у відкритих небесах. Господи, в духовному світі щось відбувається, коли лунають такі молитви. Що Ти хочеш сказати для мене сьогодні? — ще і ще ясно і дзвінко, ніби наяву, звучали в душі запитання, а ще хотілося закричати на увесь світ від почуття солодкого умиротворення в серці...

Вранці знову були східці інституту, хтось встиг їх чисто підмести. Трохи прояснилося небо, й чіткіше окреслилися лінії будівель та вулиць. «Кандидат медичних наук Є. Соменко», — прочитав Григорій на дверях.

Це були останні на сьогодні двері, куди потрібно було заходити. Ліна залишилася в коридорі, стомлена, зовсім знесилена, прихилилась до стіни.

Є. Соменко, кандидат медичних наук, виявився миловидною жінкою. На столі лежали знімки, а трохи осторонь від блискучого мікроскопа — два скельця з темно-червоними плямами посередині.

— Сідайте, — кивнула на стілець. Гортала історію хвороби, щось записувала, раз по раз відкидаючи з очей пасмо каштанового волосся. Потім обережно — ну зовсім як Сидір Артемович, взяла скельця і поклала навпроти об'єктива мікроскопа. Григорій відчув, як пітніли долоні рук, а з серця — дивна молитва, ніби не його уста, а Хтось інший:

— Господи, Ти можеш все, забере-

ти ці клітини, про які говорив Сидір Артемович, як забрав їх із тіла моєї дитини... О, Господи, що я говорю, Ліна он у коридорі, їй сьогодні ще гірше, ніж учора.

«Ти зробив це, Господи», — твердо як вирок із затерплих уст полилися слова.

Ліні Соменко нарешті відірвала-ся від окуляра мікроскопа. Ще раз відкинула непокірне пасмо волосся. Григорій піднявся, був напружений, аж тремтів.

— Мужчина, — це було друге слово після «Сідайте», сказаного десять хвилин тому, — мужчина, що вони вашій дитині тут понаписували. Немає, нема тут нічого такого, немає-є, — по складах повторила...

Буває так, що по наших щоках котяться сльози, тихо й пекуче. Буває, що вони, як весняний дощ, бризкають. Це був саме той випадок. На блискучий мікроскоп, на продовгасті, як у піаніста, пальці кандидата наук впали гарячі краплини. Вона аж відсахнулася і ще щось повторила, та Григорій уже не чув...

Тієї осені не було затемнення сонця. Можливо, й було — та хто його помітив за каламуттю хмар?

Затемнення відбулося через два роки.

Григорій повертався з відрядження. Ще здалеку помітив зграйку дітей, що захоплено щось вигукували, показуючи на небо.

— Татку, татку, — Ліна бігла назустріч, збуджена й розпашіла.

— Татку, подивіться, сонячне затемнення, подивіться, — і ледь не силоміць до рук батька втиснула темну плівку.

— Подивіться, подивіться, яке сонце маленьке, — навперей вигукували діти. Григорій усміхнувся й підніс плівку до очей — навпроти сонця.

«Двадцять два новоутворення виявлено...» — раптом чітко пролунав голос Сидора Артемовича... Це були знімки дворічної давності.

«Бо гори з місця зрушаються й пагорби захитаються, — милість же Моя не відвернеться, — говорить милуючий тебе Господь...»

Із книги Миколи Борбинського «Святі і грішні»

— Погано, горить уся, — відповідь дружина й куточки її вуст затремтіли.

— Я лікарю знайомому знімки показував — то він сказав, що 22 новоутворення на печінці. Каже, коли б то десь у Німеччині — щоб пересадку печінки зробити, то ще б, може, щось... А так... — Григорій зітхнув. — Мабуть, завтра до Києва треба рушати...

Київ, звісно, — столиця. Народу на вокзалі — тьма-тьмуца, а це — бруд на тротуарах і обгортки цукерок — яскраві, затоптані тисячами ніг — це коли йти, а голова додолу опущена. Якщо дивитися під ноги, то взагалі все брудне й непривітне, а вгору — то там небо. Неба взагалі-то не було — була якась одноманітна сіра каламуть, з якої безупинно падали шматки мокрої, сірої

вати. Бо це зима, і вже близько той інститут, де не виликовують хворобу, про яку мідними буквами написано над порогом «Інститут онкології»

— Ви вже пожертвували добровільний внесок, — замість відповіді на привітання діловито запитав дідусь, схожий на доктора Айболітя, — підіть швиденько, а ми тим часом подивимося, що тут із вами...

Ліна тремтіла, час від часу облизувала зашерхлі губи. Запах реанімації був нестерпним ще з обласної лікарні, а тут він знову увірвався в кабінет професора і заповнив увесь простір. Навіть борідка лікаря та авторучка в пухлятих пальцях, здавалося, тхнули реанімацією.

Григорій повернувся. Ліну тримала за руку, готуючи до обстеження, струнка медсестра.

— Мда... — промовив Айбо-

Руслан Шклярчук, відповідальний за служіння підліткам у Волинській області. Співом служив підлітковий хор та гурти місцевої церкви. Після перерви була завершена молитва за духовне хрещення;

12.01.2025 в церкві с. Дерев'яне на служіння пресвітера рукопокладено Черваня Івана, а на дияконське Семенчука Віталія. В зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, заступник Петро Музичук та інші.

В с. Жадень Дубровицького району на дияконське служіння були обрані Олег Недольський та Андрій Столярець. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Кілюшик, старший пресвітер району Василь Хомич та інші служителі.

В церкві «Добрий Самарянин» с.Зозів відбулося святкове зібрання приурочене до 20 ліття церкви! В служінні взяли участь старший пресвітер Рівненського району В'ячеслав Марчук, директор місії «Добрий Самарянин» Боришневич Ростислав, пастор Боришневич Володимир, а також служителі і пастори з інших та помісної церкви, представники місцевої влади! Співом служив хор «Намертон».

Оркестр церкви м.Дубно відвідав церкву с.Стара Миколаївка. В служінні звучали вірші, мелодії, пісні, гра на музичних інструментах для слави Богу.

В церкві с.Бичаль на пресвітерське служіння рукопоклали Трофимчука Петра, а на дияконське — Трофимчука Андрія. Священнодію завершували єпископ Олександр Коток, заступник Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Каплук.

Молодь церкви м. Радивилів з Різдвяною програмою відвідали будинок престарілих у місті Радивиліві. Послужили співом, віршами. З проповіддю Божого слова звернувся пре-

світер церкви Микола Кондратюк, звершивши також молитву. Кожен отримав подарунок.

В с. Колки Дубровицького району на дияконське служіння був рукопокладений Василь Олексійовець. Священнодію завершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Кілюшик, старший пресвітер району Василь Хомич та інші.

У церкві «Слово Істини» села Бродівське відбулося братерське служіння, яке збило близько 80 братів різного віку з Острозького району — від молодих до старших, усіх, хто любить Господа та прагне бачити Його силу у своєму житті. Особливим гостем став пастор церкви «Світло Христове» з міста Кам'янець-Подільський, Володимир Чернопиский.

В с. Блажове Рокитнівського р-н відбувся районний молодіжний семінар на тему «П'ять областей освячення». Словом служив Олександр Гроць. Присутні мали благословенний час для роздумів, навчання та духовного збагачення. Після зібрання для молоді був організований хороший час для спілкування один з одним.

З по 14 січня команда табірної служіння kidscampiv із міста Здолбунів на Рівненщині здійснила різдвяну місіонерську поїздку до Миколаївської та Сумської областей. Завдяки Божому благословенню і підтримці місцевих церков та партнерів вдалося провести 22 різдвяні дитячі заходи у яких взяли участь понад 6 000 людей, роздано понад 3 000 подарунків;

12.01.2025 відбулася районна конференція для молоді, в церкві «Христа Спасителя» м. Костопіль. Словом служив Білик Іван пастор, голова фонду «Є добро» на тему: «Куди спрямувати свій фокус», Клепач Маркіян — экс. керівник молоді Львівської області з темою «Чужа віра». Також були присутні обласний

та районний керівники молоді. Присутні мали благословенний час для навчання, та час для вільного спілкування молоді;

18.01.2025 відбулася річна звітна конференція Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ, яка збрала більше 600 учасників — пасторів, дияконів, керівників молоді. Серед гостей конференції були старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, єпископ Віктор Прохор, єпископ, старший пресвітер Волинського обласного об'єднання Михайло Близнюк, старший пресвітер Житомирського обласного об'єднання Іван Феценко, викладач Василь Попудник;

19.01.2025 в домі молитви с. Поляни відбулася благословенна зустріч вдів, вдівців та одиноких Березнівщини, в якій взяли участь старший пресвітер району Анатолій Бойчук, відповідальні за соціальне служіння Петро Балабак і Віталій Коваль та інші служителі і сестри з соціального відділу.

Старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, єпископ Віктор Прохор, перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Черношок ввечері відвідали церкву «Святої Трійці», зранку ж Анатолій Миколайович та Олександр Григорович відвідали церкву «Молодіжна».

У стінах Рівненської Духовної Семінарії і Академії (РДСА) відбувся святковий вечір Різдвяної пісні, який об'єднав молодь у атмосфері прославлення і радості. Подія була організована Студентським Самоврядуванням у рамках молодіжного християнського руху «Зміна курсу»;

25.01.2025 на базі церкви Жива Надія с.Оженин, розпочалися курси для проповідників Острожчини. 80 братів різного віку зажаляли пройти навчання. Навчання розпочав

старший пресвітер району Павло Цинко, семінар викладав Роман Мельник.

В домі молитви смт. Рокитне відбулася зустріч вдів, вдівців та одиноких Рокитнівщини. В зібранні взяли участь почесний єпископ Михайло Паночко, старший пресвітер Михайло Лесковець, пресвітери: Олександр Дежнюк, Петро Балабак, Анатолій Дежнюк та інші.

В с. Познань відбулася районна молодіжна конференція на тему: «Святий нехай освячується ще». Словом служили почесний єпископ УЦХВЕ Михайло Паночко, єпископ Олександр Коток, завідувач управління молоді Віктор Давидюк. Також була завершена молитва за духовне оновлення молоді та за оздоровлення з оливопомазанням. Вкінці відбулася панельна дискусія. Молодь мала можливість задавати запитання, а брати служителі давали на них змістовну відповідь згідно Біблійного вчення;

26.01.2025 в церкві с.Цурків Здолбунівського району на дияконське служіння був обраний Іван Корольчук. В зібранні взяли участь заступник єпископа Микола Свірчук, ст.пресвітер району Василь Кондратюк та інші служителі.

Церква «Добрий Самарянин» с.Зозів разом з молоддю церкви «Божого спасіння» вчоргове відвідали церкви в прифронтових містах Донеччини. Відвідали військовий шпиталь, провели дві вуличні свангелізації в Слов'янську і відвідали 4 церкви, роздавши понад 600 порцій плову.

В церкві «Преображення» м. Сарни відбулася сестринська конференція за участю Людмили Бендус. В зібранні також взяв участь єпископ Олександр Коток.

На базі церкви селища Мізоч відбулася зустріч з сім'ями загиблих воїнів в рамках проекту «Небесні іменники».

САМАРЯНКА

Вела до криниці стежина знайома,
Бо нею по воду не раз жінка йшла,
Від спеки здолали і спрага, і втома,
Та більш була спраглою в неї душа.

Гріхом понівечене серце боліло,
Немовби на душу тягар важкий ліг,
І жити на світі уже не хотілось...
До неба лиш часом підводила зір.

Хоч знала, що є Бог на білому світі,
Але, чи можливо до Нього прийти
Таким, як вона, й щирим серцем вклонитись?
Де правду тут зможе для себе знайти?

Про щастя спокою думки не давали,
Та жінка надію в душі берегла.
І сталася зустріч, яку не чекала:
«Напитися дай Мені» — чує слова.

«Як можеш мене, самарянку, просити?
Ти Сам — юдеєнин, й до мене звернувся?
Не знала, що був перед нею Спаситель,
Син Божий, Месія, чи просто Ісус.

Він став говорити їй істини слово,
Бажав її душу убогу спасти.
Як дивно звучало: «Живу маю воду,
Нап'єшся, — і спраги не матимеш ти.»

Ісус все життя її бачив прожите,
Всі справи таємні, думки і слова...
Душа її спрагла бажала напитись
Живої води, що у вічність текла.

Ісус говорив, й серцем слухала жінка.
«Ти справді Пророк,» — й зрозуміла тоді,
Що це є не просто людина, — Учителю,
І щось незвичайне робилось в душі.

І серце частіше у грудях забилося,
Любов, мир і спокій у нього влились...
Тут, біля криниці, спасіння звершилося,
Ісус, як Спаситель, для жінки відкривсь.

Немовби в темряві засяяло світло,
Для Бога воскресла розбита душа,
І з радістю стала усім говорити
Про те, що отримала в дар від Христа.

У грішному світі криниць є багато,
Та спрагу душевну ті води земні
Не зможуть ніколи уже втамувати,
Принносять лиш слюзи та смуток вони.

Ісус пропонує всім людям планети
Ту воду, що рани сердечні цілить,
Що спокій і мир може душам принести,
Вода ця у вічність небесну біжить.

Якщо ти втомився, мій друже, в цім світі,
Й душа твоя спрагла страждає й болить,
Сьогодні уже поспішай до криниці,
Тебе там чекає Ісус — Божий Син.

Почуєш від Нього ти істини Слово,
На всі запитання твої відповідь,
І серце заб'ється у грудях вже нове,
Спаситель гріхи всі минулі простить.

..У грішному світі криниць є багато,
Та тільки в Ісуса жива є вода,
Яка може спрагу навік втамувати,
Й душа твоя матиме вічне життя.

Ірина КОСАРЧУК

АБОРТ — ОСНОВНА ПРИЧИНА СМЕРТНОСТІ
В УСЬОМУ СВІТІ У 2024 РОЦІ

У 2024 році аборт був основною причиною смерті в усьому світі. Ці дані опублікував потрал Worldometer. Згідно новому звіту, за рік було вбито 62,5 мільйона ненароджених дітей.

Кількість абортів перевищило кількість смертей, спричинених раком (8,2 мільйона), курінням (5 мільйонів), ВІЛ/СНІДом (1,7 мільйона), смертельними випадками на дорогах (1,35 мільйона) і самогубствами (1,1 мільйона). А загальна кількість усіх смертей від абортів оцінюється в 62,5 мільйона. Отже ці процедури спричинили близько 42% усіх смертей у 2024 році.

Портал Worldometer збирає поточні підрахунки основних глобальних статистичних даних. Серед інших даних він відстежує приріст населення, народжуваність, смертність, виробництво автомобілів, публікації книг і види CO₂. Посилаючись на цифри, оприлюднені Всесвітньою організацією охорони здоров'я, він також реєструє кількість

документально підтверджених абортів, які проводяться у всьому світі щороку.

У Сполучених Штатах на аборт припадає приблизно одна третина всіх смертей щорічно. Повідомляється, що ця цифра серед афроамериканців перевищує 60% від загальної кількості смертей. Дані Центрів з контролю та профілактики захворювань показали, що чорні жінки мають найвищий рівень абортів серед усіх демографічних груп: 24,4 абортів на 1000 жінок за останній рік, за яким є дані, тоді як у білих жінок цей показник найнижчий, 5,7 на 1000.

У всьому світі спостерігається «критична нестача немовлят», — повідомляє LifeSiteNews з посиланням на репортажі The Guardian, Globe and Mail, EuroNews і Politico. LifeSiteNews порівняв кількість абортів у 45,1 мільйона ненароджених дітей у 2024 році з усім населенням Канади приблизно в 40,1 мільйона, зазначивши, що щороку ціла країна «вбивається абортами».

Багато ЗМІ, які повідомляють про зниження народжуваності у світі, не пов'язують ці тенденції з десятками мільйонів абортів, які реєструються щорічно. Деякі країни придушили або покарали засоби масової інформації, які подають аборт як причину смерті.

Наприклад, у Франції ARCOM, французький медіарегулятор, оштрафував CNews на 100 000 євро після того, як минулого лютого ведучий Аймерік Пур-

бе заявив, що згідно з оцінками Всесвітньої організації охорони здоров'я, аборт є основною причиною смерті в усьому світі, згідно з якою цифра становить 73 мільйони процедур на рік. На думку ARCOM, мережа не виконала своїх «зобов'язань чесності та суворості в поданні та обробці інформації», припустивши, що «аборт не може бути представлений як причина смерті», зазначає видання.

- ♦ Біблія — це дивовижна Книга. Вона є однією з найдавніших книг і залишається найвідомішою і найбільш читаною книгою у світі.
- ♦ Найдавніша з відомих нам Біблій — Codex Vaticanus, написана грецькою мовою раніше 350 р. н. е., зберігається у Ватиканському музеї, Рим.
- ♦ Біблія була написана трьома мовами: івритом, арамейською та грецькою.
- ♦ У середньому Біблія має 1200 сторінок.
- ♦ Перше повне друковане видання Біблії англійською мовою було опубліковано в 1535 році в Антверпені під редакцією єпископа Майлса Ковердейла

Цікаві факти про Біблію

- ♦ Стародавній біблійний текст не мав поділів на глави і вірші. Прийнятий нині поділ на глави було введено Кентерберійським єпископом Стефаном Лангтон. У 1214 році він розділив на глави текст латинської Вульгати і цей поділ було перенесено в єврейські і грецькі тексти. Вірші були пронумеровані в XVI столітті. Це зробив спочатку Сантес Панина, в потім Роберт Етьєн. Звична для нас система глав і віршів вперше з'явилася в англійській Біблії 1560.
- ♦ Біблія є найбільш видаваною в світі книгою. Щоденний наклад Біблії становить 32876 примірників, тобто кожен секунду в світі друкується одна Біблія.
- ♦ Біблія перекладена на 2036 мов і діалектів.
- ♦ Біблія без жодної реклами користується популярністю протягом майже 2000 років, будучи на сьогодні бестселером № 1.
- ♦ Біблія — єдина книга у світі, створена колективом авторів, які ні в чому не суперечать один одному, хоча більшість з них не були знайомі один з одним і жили в різний час. Серед письменників Біблії — царі (Соломон, Давид), пастух (Амос), лікар (Лука), рибалки (Петро та Іван), пророки (Мойсей, Ісаїя, Данило), полководець (Ісус Навин) і т.д. — Всього 40 авторів.

Вони жили в різний час, мали різну освіту і соціальне становище, належали до різних національностей і культур.

- ♦ Біблія тримає рекорд за тривалістю її створення. Книги, які входять до Біблії, писалися з XV століття до Р. Х. по 1 століття по Р. Х., тобто протягом 1600 років!
- ♦ Біблія — це книга, яку найчастіше крадуть в магазинах.
- ♦ Найбільша сума, коли-небудь сплачена за Біблію, була віддана за Синайський кодекс — один з найдавніших списків Біблії. Цей скарб, що належав російській імператорській сім'ї, було продано радянським урядом Великобританії в 1923 році за 510 000 доларів!
- ♦ Найстаріша людина в Біблії — Мафусаїл. Він помер у віці 969 років.
- ♦ Найсильніша людина в Біблії — Самсон.
- ♦ Наймудріша людина в Біблії — Соломон.
- ♦ Найвища людина в Біблії — Голіаф, зріст якого був близько 3-х метрів.
- ♦ Слова: «Не бійся» з'являються в Біблії 365 разів, за кількістю днів у році. Слово «християнин» з'являється тільки 3 рази в Біблії.
- ♦ Китай є найбільшим виробником Біблій.

<https://dovidka.biz.ua/>

Він вмивав своїм учням ноги

Він вмивав своїм учням ноги,
Хоч їм ніяково було...
— Так потрібно, — тихенько мовив.
Здивувався Симон Петро:
— Мій учителю, ми не гідні,
Щоби ноги ти нам вмивав...
— Те що нині роблю, повірте
Те відкриється завтра вам...

Людам послані ви служити,
Не вивищуючи себе,
Щоби істинно полюбити
Тих, хто в ім'я Господнє йде...

Не омию Вам ціле тіло,
Бо Ви чисті, проте не всі...
Очі зрадника заблестіли
Щось заскімляло у душі...

Він брудний, і учитель знав це
Погляд тихо відвів убік...
Вчора, нині, на жаль і завтра
Будуть ті, що не вмивати їх...

Затягає цей бруд сумління
Віддаливши ясну блакить...
Милій Боже пошли прозріння
Тим, хто душу свою бруднить...

Галліна БРИТАН

Ми стоїмо перед важливим вибором

Закінчення. Початок на стор. 1

Примиритися з Богом — це не просто емоційне рішення або ментальне бажання змін, це — усвідомлене рішення йти шляхом віри і покаяння. Бог, у своїй безмежній милості, вже зробив усе необхідне для нашого спасіння. Він послав Свого Сина, Ісуса Христа, щоб ми могли отримати прощення і нове життя. Ісус, який жив серед нас, помер на хресті за наші гріхи і воскрес для нашого оправдання. Як написано в Біблії: «Тим, хто прийняв Його, дав право стати дітьми Божими» (Івана 1:12).

Це право належить кожному з нас, але для того, щоб отримати його, ми повинні зробити крок віри. Покаяння — це перший крок. Це не просто

слово «вбач», це щире усвідомлення своїх помилок перед Богом і бажання змінитися. Як сказано в Писанні: «Якщо ми визнаємо наші гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи і очистити нас від всякої неправди» (1 Івана 1:9).

Завтра може бути пізно. Але у нас є сьогодні — можливість зробити правильний вибір і звернутися до Бога. У Біблії сказано: «Тепер час сприятливий, тепер день спасіння» (2 Коринтян 6:2). Час не чекає, і кожен з нас має можливість сьогодні примиритися з Богом. Вірте, що Бог любить вас, що Він готовий простити і обняти вас, незалежно від вашого минулого. Пам'ятайте слова Ісуса: «Я є дорога, і правда, і життя; ніхто не приходив до Отця, як тільки

через Мене» (Івана 14:6). Тільки через Ісуса ми можемо знайти справжнє спасіння і вічне життя.

Кожен із нас стоїть перед важливим вибором: чи ми будемо прислухатися до голосу нашої совісті, яка закликає нас звернутися до Бога, чи залишимося байдужими? У книзі Об'явлення сказано: «Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною» (Об'явлення 3:20). Це запрошення від самого Христа — Він хоче мати особисті стосунки з нами. І це примирення — шлях до миру і надії у світі, який здається таким нестабільним.

редакція газети
«За віру Євангельську»

Бог, молитви і гендер-бан: зелені прапорці на інавгурації Трампа

Інавгурація президента США Дональда Трампа супроводжувалася численними молитвами, згадками про Бога та обіцянками про повернення до традиційних цінностей. У своїй промові Трамп заявив, що його врятував Бог після двох спроб вбивства. Він також запевнив, що під час його правління американці «не забудуть Бога». Президент відзначив своє повернення до Білого дому релігійними службами та молитвами від низки релігійних лідерів.

День інавгурації розпочався з приватного богослужіння в єпископальній церкві Св. Іоанна біля Білого дому. Пастор південних баптистів Джек Грем прочитав 3 розділ Приповістей і зробив короткі коментарі Трампу, віцепрезиденту Венсу та їхнім гостям. Грем, пастор баптистської церкви Престонвуд у Плано, штат Техас, описав службу як «ніжну», «продуману» та «дуже традиційну». «Це було дуже приватно. Засоби масової інформації не були допущені. Це не було для відео чи запису. Це було справді

лише для того, щоб зосередитися на Богові та президенті в цей історичний день. Трамп був дуже вдумливим та молвився. Він явно оцінив службу», — сказав пастор.

Під час своєї промови новоспечений президент кілька разів звертався до Бога. Він поділився своєю вірою в те, що Бог врятував його від замахів на його життя. «Ті, хто бажає зупинити нашу справу, намагалися забрати мою свободу і фактично забрати моє життя. Тоді я відчував — і я вірю в це ще більше — що моє життя було врятовано дарма. Мене врятував Бог, щоб зробити Америку знову великою», — сказав Трамп.

Трамп зазначив, що «золотий вік Америки» починається прямо зараз. Він пообіцяв негайно підписати укази про посилення імміграційного контролю, дозволити компаніям бурити нафту на американській землі та припинити зусилля уряду щодо «соціального внесення раси та статі в усі аспекти суспільного та приватного життя».

Президент сказав, що під його керівництвом уряд створить суспільство, яке не розрізняє кольору шкіри і заступ. Він заявив: «Відтепер в

офіційній політиці уряду Сполучених Штатів буде існувати лише дві статі: чоловіча та жіноча». Після чого отримав гучні оплески більшості присутніх.

Також Трамп наголосив, що його розпорядження встановлять повне відновлення Америки та революцію здорового глузду. «Ми не забудемо нашу країну, ми не забудемо нашу Конституцію, і ми не забудемо нашого Бога», — каже президент.

Інавгурація включала серію молитов, починаючи із звернення релігійних лідерів: кар-

динала Тімоті Долана, глави архієпархії Нью-Йорка та преподобного Франкліна Грема, сина євангеліста Біллі Грема та голови Сумки Самарянина.

Долан закликав Бога дати Трампу мудрість, кажучи: «Ми благословляємо громадян цієї єдиної нації під Богом, упокорені нашим твердженням «у Бога ми віримо», зібравшись у цей день інавгурації, щоб молитися».

Грем почав свою промову, звернувшись безпосередньо до Трампа, сказавши: «Містере. Президенте, останні чоти-

ри роки були досить темними часами. Але подивіться, що зробив Бог». Потім Грем помолвився Богові, подякувавши за допомогу Трампу: «Коли вороги Дональда Трампа вважали, що він занепав, Ти і тільки Ти врятував йому життя і підняв його з силою та могутністю».

Незабаром після цього Трамп склав присягу. Перша леді піднесла дві Біблії, сімейну Біблію та ту, якою користувався президент Авраам Лінкольн на своїй інавгурації 1861 року. Щоправда Трамп руку на Біблію не поклав. По-

тім гурт заспівав «Бойовий гімн Республіки», який проголошує: «Слава, слава, алілуя! Його правда йде далі».

Після промови Трампа благословення проголосили три різні релігійні лідери: рабин Арі Берман, президент Єшивського університету; пастор Лоренцо Сьюелл з церкви «180» у Детройті; і преподобний Френк Манн, священник у єпархії Брукліна.

Гімни та пісні, які співали на зібранні, включали «О Боже, наша допомога в минулих віках», «Це маленьке моє світло», «Моя країно, це з тебе» та «Америка прекрасна».

Додамо, що Дональд Трамп підписав низку виконавчих указів протягом кількох годин після повернення до Білого дому. Серед них: юридичне визнання тільки чоловічої та жіночої статі; припинення «марнотратних» урядових програм, які сприяють різноманітності, справедливості та інклюзії; захищають жінок від «екстремізму гендерної ідеології»; вихід США з ВООЗ; вихід США з Паризької кліматичної угоди та відновлення видобутку корисних копалин; депортація нелегальних мігрантів та багато інших указів.

«Всі Разом»

Дитячий куточок

Ображеним

Якщо хтось тебе образив,
Вдарив, зрадив, засмутив,
В своїм серці біль одразу
Відчуваєш, мабуть, ти.

Сумно й прикро дуже-дуже,
У душі зростає гнів,
Та подумай, любий друже,
Що б Господь Ісус зробив?

Він любив не лише добрих,
Навіть ворогів любив,
За людей, що його вбили,
Він Отця Свого молив.

Всім, хто тебе ображає,
Ти за зло добром плати —
Ворогів усіх на світі,
Зможеш так перемогти.

Автор невідомий

Існує тільки один Бог

У деяких країнах, де люди не читають Біблію і дуже мало знають про Бога, багато хто вірить, що на світі є різні боги. Деякі вірять в існування двох богів, інші — в чотирьох богів. Є навіть народи, що вірять в існування сотні і тисячі богів. Деякі думають, що сонце та місяць теж є богами, поклоняються їм, а інколи, і моляться їм, звертаючись до них зі своїми потребами.

Чи можуть сонце та місяць нам допомогти? Звичайно, що ні! Вони самі є творінням, яких створив Бог, і тому, вони не можуть бути богами. Ми повинні молитися не творінню Божому, а самому Богу.

Чи потрібно молитися ангелам? Чи є вони богами? Також ні. Ангели — це живі істоти. Деякі з них знаходяться зараз серед нас, хоча ми їх не можемо бачити. Але молитися їм не можна! Ангели не

боги, а служителі Божі. Бог Сам створив їх. Вони люблять Бога і служать Йому. Ангелів так багато, що ми навіть не в змозі уявити їх кількість.

Чи є на небі ще інші боги, крім Бога, в Якого ми віримо? Відповідь на це запитання ви зможете дати самі, прочитавши наступний коротенький приклад.

Один пастор хотів дізнатися, чи знає Таня, що існує тільки один Бог. Він запитав її:

— Таня, скільки богів існує у світі?

Таня відповіла:

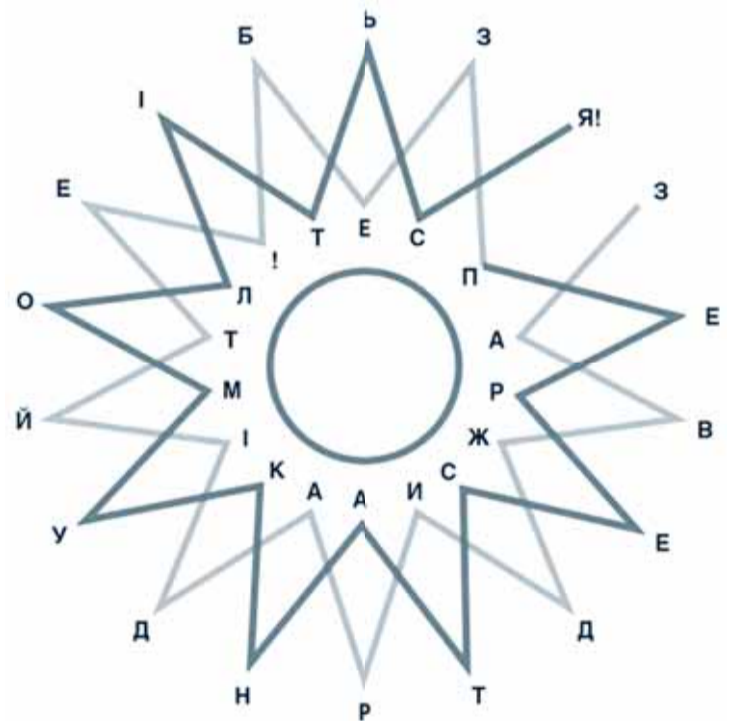
— Один.

— Звідки ти знаєш?

— Тому що на світі немає місця іншим богам, — відповіла дівчинка. — Наш Бог наповняє все небо і всю землю.

Це дуже хороша відповідь. Тому, ми повинні любити Бога і поклонятися лише Йому.

Прочитай пораду апостола Павла солунянам.

Блудний син

«Частину спадку дай мою, —
До батька мовив якимось син. —
Сам долю оберу свою!»
Взяв гроші та й пішов один.

На чужині розгульно жив,
Батьківські гроші витрачав.
Нарешті спадок розточив
І жебраком бездомним став.

З свинячих ночов юшку їв,
Та якось, сидячи в багні,
Жахнувся: «Що я наробив?
Додому треба йти мені!

І проти неба я згрішив,
І перед батьком винен я,
Якби ж то він мені простив
І, як раба, в свій дім прийняв».

І ось пустелею три дні,
Брудний, голодний, ледь бреде.
Аж раптом бачить: вдалині
Назустріч хтось йому іде.

Це хто? Біжить якийсь старий...
Знайоме щось... Невже це він?
«Мій батько! Тату, тату мій!» —
Заплакав гірко блудний син.

Обійми широко старий
Розкрив свої, поцілував:
«Ти гинув, а тепер ожив,
Я так давно тебе чекав!»

Нам каже Біблія свята,
Що в небі є наш рідний дім.
Любов і мир царюють там,
Чекає Батько в домі тім.

І навіть якщо грішний ти,
Як той жебрак, той блудний син,
Пробачить Він! До Нього йди!
Тобі назустріч вийшов Він.

Олена Мікула

Апостол Фома

«Фома ж, один із дванадцятьох, прозваний Близнюком, не був із ними, коли приходив Ісус. Говорили тоді йому інші учні: «Ми бачили Господа!» А він сказав їм: «Якщо не побачу на руках Його сліду від цвяхів, і не владу руку мою в бік Його — не повірю!» (Іван.20:24-29)

Цей апостол більше знайомий для нас, як «Фома невіруючий». Хоча, на мою думку, таке прозвисько йому дано незаслужено. Він був віруючою людиною. А при своєму житті він мав прозвисько «Близнюк».

Вперше як дійова особа Фома виступає в історії про Воскресіння Лазаря. В Єв. від Івана в 11 розділі розповідається про хворобу, смерть та воскресіння Лазаря. У той критичний час Ісус йде у Віфанію з апостолами, щоби воскресити Лазаря. Він наближається до Єрусалима, до безпечки яку описує Євангеліст Марк (Мр. 10:32-33 — «Оце в Єрусалим ми йдемо, і первосвященникам і книжникам виданий буде Син Людський, і засудять на смерть Його»). Тоді Фома сказав «Ходімо й ми з ним, щоб разом умерти». Це слова що свідчать про його цілковиту приналежність до Христа.

Другий раз Євангеліє від Івана передає запитальні слова Фоми до Ісуса Христа у 14 розділі під час Тайної вечері. Ісус Христос говорить своїм учням про свою майбутню смерть, і що Він йде, щоби їм підготувати місце, аби вони були там де Він є, та пояснює їм «Куди ж я йду — ви знаєте путь». Тут Фома і запитує Його: «Господи, не знаємо, куди йдеш! І як можемо знати путь?» (Ів. 14:5). На це відповідає йому Ісус: «Я є Путь, і Істина, і Життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене. Якби ви знали Мене, то знали б і Отця Мого, а віднині ви знаєте Його і бачили Його».

Згідно з Євангелієм від Івана (Ів. 20:19-29) Фома був відсутній при першому об'явленні Ісуса Христа апостолам по Воскресінні з мертвих. Дізнавшись від своїх друзів, що Ісус воскрес з мертвих і приходив до них, Фома сказав: «Якщо не побачу на руках Його сліду від цвяхів, і не владу руку мою в бік Його — не повірю!».

Фома характеризувався схильністю до сумнівів і розсудливого аналізу. Помилково думати, що віруючі люди ніколи не сумніваються. **Наявність запитань не є ознакою невірства. Запитання — це не перешкода для віри! Вони — її передумови!**

Часто наявність запитань означає нашу зацікавленість в Богові, в спасінні. Поки людина не зустрілася особисто з Богом, у неї буде безліч запитань. Гірший сценарій — коли ти в собі ці запитання подавлюєш, так і залишивши їх без відповіді. «Чого я буду виділятися? Чого буду набридати із своїми запитаннями? Назвуть невіруючим». Гірше, коли тебе взагалі нічого не цікавить! Коли тобі все одно у що вірити, аби як всі — прийняти водне хрещення, одружитися, і спокійно жити.

Ми живемо в часи, коли не можна у все підряд сліпо вірити. Якщо не будеш ставити запитань і піддавати критичній оцінці, те що тобі пропонується — неодмінно заблукаєш.

— не вірте всьому, що ви чуєте в новинах. Сьогодні ЗМІ не засіб інформування, а ідеологічний інструмент;

— не вірте всякому духу. «Улюблені, не всякому духові вірте, але випробуйте духів, чи від Бога вони, бо багато лжепророків з'явилось у світі» (1 Ів.4:1). Не всім підряд проповідниками варто вірити, пророкам, вчителям.

Не біймося задавати запитання, йдімо з ними до Ісуса. Ісус готовий надати докази, готовий знайти індивідуальний підхід, щоб утвердити тебе у вірі і розвіяти всілякі сумніви.

«Говорить йому Ісус: «Стільки часу Я серед вас, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто бачив Мене, той бачив Отця. Як же ти говориш: «Покажи нам Отця»? Ти не віриш, що Я в Отці і Отець у Мені? Слова, які Я говорю вам, не від Себе говорю, але Отець, Який перебуває в Мені, — Він творить діла. Вірте Мені, що Я в Отці і Отець у Мені. А якщо не так, то за самими ділами вірте Мені» (Ів.14:9-11)

Не будь як Пилип. Стільки часу ходив з Ісусом, в собі мав безліч питань, багато що не розумів. А не проявив ініціативи, щоб отримати на все відповідь. Не знаєш — питай! Не говори: «Всі мовчать, і я буду мовчати». Щось не розумієш — досліджуй, підійди до служителя, запитай.

Міцні переконання будуть тоді, коли на всі свої питання ти отримаєш вичерпну відповідь! Бог не боїться запитань!

Олександр ГЕНІШ

«Оце Чоловік» (Ів. 19:5) — так про Ісуса Христа промовив Понтій Пилат (римський правитель Юдеї з 26 до 36 р. н.е.), який «... знав, що Його через заздрощі видали первосвященники» (Мр. 15:10). Як римському управителю, йому добре відомим був кожен крок Ісуса, Його вчення та чудеса, адже звістка про це облетіла всю землю. Пилат розумів, що безпідставно на суд до нього привели Істину в повному розумінні цього слова. І від його рішення залежало, що зроблять з Нею — розіпнуть, чи вона стане захищеною.

«А що ж маю зробити з Ісусом, що зветься Христос?» (Мт. 27:22), — звернувся Пилат до народу. Він був добре знайомий з всіма фактами відносно Ісуса. Йому було не тільки все відомо про Ісуса Христа, але він також мав можливість здійснити і особисте, безпосереднє дослідження звинувачень проти Нього. Він не бажав цим займатися, проте Його до цього змусили певні обставини. Йому довелося провести слідство і під тиском людей Пилат повинен був приймати рішення, що робити з Ісусом.

Коли юдеї черговий раз зняли крик, вимагаючи звільнити від покарання злочинця Варавву, тим самим стверджуючи, що покарання заслуговує саме Ісус Христос, а не хтось інший, то «... тоді взяв Ісуса Пилат, та звелів збичувати Його. Вояки ж, сплівши з терну вінка, Йому поклали на голову, та багрянцю наділи на Нього, і приступали до Нього й казали: «Радій, Царю Юдейський!» І били по щоках Його...» (Ів. 19:1-3).

Пилат займав становище людини, яка мала право і повинна була вершити правосуддя, тобто встановлювати істину, захищати правду. Він спершу хотів повестися правильно — відпустити Ісуса Христа, визнати Його невинним. Згодом під психологічним тиском юдеїв він починає хитатися в своїх поглядах, в ньому починає вестися внутрішня боротьба, він починає оцінювати усі для себе негативні наслідки прийняття справедливого рішення. Чоловік стояв перед вибором — виконати свій обов'язок, вчинити справедливий суд і бути чистим перед власною совістю чи догодити переважній більшості людей. Він розумів те, що справедливий суд означатиме виступити проти волі юдеїв, викликати в них невдоволення.

І ось, очевидно вважаючи, що побиття Ісуса Христа буде достатньо для задоволення кровожерливих бажань здичавілого люду, він вивів Ісуса Христа до нього, знову заявляючи про те, що він не знаходить в Ньому ніякої провини та вказуючи їм: «Оце Чоловік!» (Ів. 19:5). Тим самим він підкреслював те, що чоловік уже поніс покарання у вигляді побиття безпідставно, постраждав безневинно.

Традиційно вважається, що словами «оце Чоловік» («есе homo» — латинський переклад) Пилат намагався черговий раз зупинити юдеїв в своїх намірах знищити Ісуса, викликавши в них хоч трохи співчуття до Нього, як до людини. Проте це ніяк не вплинуло на маси людей, адже, побачивши Його, первосвященники й служба почали кричати: «Розіпни, розіпни!» (Ів. 19:60).

Цей вислів став крилатим і його почали вживати та вжива-

ють тоді, коли хочуть вказати на становище людини, достойне співчуття в цивілізованому світі. Тобто акцентуючи увагу на тому, що в будь-якому випадку людина заслуговує гуманного ставлення до неї. Отож, у відношенні до інших потрібно кожному в самому собі зберігати людяність, навіть у випадках, коли необхідно відновити справедливість, — не втрачати обличчя людини.

Так як Богом було передбачено правосуддя як процес встановлення правди, відновлення чихось порушених прав, то не випадково, що в Ісуса Христа з Пилатом, як суддею над Ним, виникла розмова саме про правду. Господь, Який був істиною в першій та останній її інстанції,

які просто вказав, що людина не заслуговує на нелюдське ставлення до неї. Напевно, він тим самим хотів звернути увагу саме на достоїнства та гідну людини з великої літери поведінку виданого на засудження нелюдами безневинного чоловіка. Адже Ісус Христос був та на віки залишатиметься взірцем того, що людство повинно вкладати в зміст поняття «людяності». Його поведінка повинна на віки бути для всіх еталоном моральної сторони життя людини, її поведінки.

Нерідко сьогодні ми можемо зустріти таке слово, як гуманізм (від лат. «humanus» — людський, людський), який виник та сформувався як явище культури

ціальною істотою, яка володіє розумом і свідомістю та має відповідні фізіологічні особливості, а бути особистістю, яка покликана відтворювати в собі образ і подобу Бога, втіленням рис Якого відбулося в Ісусі Христі, як Сині Людському, розуміння чого завдяки цьому стало доступним для людства.

Загальновідомо, що ряд окремих рис поведінки є властивими окремим видам тварин, і слова, які характеризують їх, як правило, не вживаються по відношенню до людини. Проте, якщо людина не відповідає своєму моральному покликанню бути людиною, то допускає прояв тваринних інстинктів, якими вона не повинна керуватися. В посланні до коринтян апостол Павло веде широкий перелік провин, допускаючи які, людина позбавляється можливості наслідувати Царство Небесне. Він зазначає, зокрема, що «... хижакі Царства Божого не впаднуть вони!» (1 Кор. 6:10). Хижак — це той, що їсть інших тварин (адже, зазвичай, характеризує саме поведінку звірів, тварин). «Хижий» в переносному значенні означає подібний до хижака лютістю, жорстокістю, прагнучий наживи, жахливий, користололюбний (про людину та її риси). Отже апостол вказував на те, щоб віруючі люди передусім зберігали в собі людяність.

В іншому випадку апостол Павло навчав: «Коли ж ви гризете та їсте один одного, то глядіть, щоб не знищили ви один одного» (Гал. 5:15). Хіба це допустимо для людей, для християн? Звичайно, що ні! Але коли віруюча людина не дбає про те, щоб її моральне лице відповідало поведінці Господа, то вона може себе вести так, як це не властиво та не личить людині з великої літери.

З'їсти (або їсти) когось — підставити когось, нечесним шляхом усунути з роботи з метою самому зайняти чийсь місце, паразитувати на інших, обкрадаючи та позбавляючи їх потрібною та необхідною, наживатися на комусь. Якщо говорити про релігійну сторону життя людей та внутрішньоцерковні стосунки, то це — завдавати комусь шкоди, перешкоджати в служінні, свідомо підірвати чийсь авторитет і репутацію, боротися за становище в общині різними способами, використовувати когось в своїх інтересах та здобувати собі авторитет за рахунок інших...

Згідно зі Святим Письмом, справжня людина має бути добродушною, чесною, справедливою, вдячною, совісною, відповідальною, вірною, великодушною, люблячою, трудолюбивою... Ці чесноти не є вичерпними, проте вони є головними і визначальними та показують основні аспекти людського характеру та поведінки. Їх важливо виховувати та розвивати в собі та цінувати в інших, щоб формувати гармонійні та позитивні взаємини в суспільстві. На людину покладається велика моральна відповідальність перед самим собою та іншими, в оточенні яких вона перебуває, її обов'язком є боротися з власними недоліками та виховувати і розвивати в собі найкращі чесноти.

В час, коли суспільство в своїй моралі відкочується назад та знає деградації, кожній віруючій людині потрібно по-особливому дбати про збереження обличчя християнина та образу і подоби Господа в собі, аби бути та залишатися «людиною», в чому саме і є головне покликання кожного.

Ігор КРОЩУК

БУТИ ЛЮДИНОЮ...

вслуховував запитання посадової особи, яка була наділена повноваженнями встановлювати правду, була відповідальною за те, наскільки совісно та правильно вона це зробить. Правда стала предметом їхньої короткої розмови. З огляду на поведінку Пилата в судовому процесі над Ісусом Христом помітним є його сумніви та вагання щодо того, щоб стати на сторону народу, а тим самим підтримати беззаконня. Він всіляко намагався юдеїв зупинити в їх злому намірі, бо розумів, що вони чинять не по-людськи, проте це не давало ніякого результату.

«Я на те народився, і на те прийшов у цей світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос» (Ів. 18:37), — промовив Господь коротких декілька фраз римському прокуратору. Очевидно, з іронією «Говорить до Нього Пилат: «Що є правда?»

«І як побачив Пилат, що нічого не вдіє, а неспокій ще більший стається, набрав він води, та й перед народом умив свої руки й сказав: «Я невинний у крові Його...» (Мт. 27:24). Будучи засудженим голосом власного сумління, чиновник заради самозаспокоєння робить нелогічний вчинок — вмиває руки, нібито демонструючи тим самим свою невинуватість в скоєному. Хоча розуміє, що своєю поступливістю їх вимогам пішов на злочин проти безневинної людини, стає винуватцем та співучасником її розп'яття.

Враховуючи стійке небажання Пилата йти на компроміс зі злом та всі його спроби переконати юдеїв в їх неправоті, очевидно, в свої слова «Оце Чоловік» він вкладав дещо більше значен-

в епоху Відродження. Він виступав етичною та філософською концепцією і полягав в іншому, ніж до цього було, ставленні до людини та надавав особливого значення її цінності. Виникнення цієї культурної та соціально-політичної орієнтації на вищу цінність людини та особистості в значній мірі посприяли надбанню в культурі, природничих та суспільних науках, мистецтві. Ідеологія гуманізму засуджувала норми життя середньовіччя з його війнами, жорстоким ставленням людей один до одного та до навколишнього світу, рабством та нерівністю в майновому та соціальному становищі. Ідея гуманізму, яка полягала в закріпленні норм людяності в моральних поглядах та законодавчих актах, охопила міжнародні, міжрасові та міждержавні відносини людей.

Питання «Що означає бути людиною?» споконвіків турбувало та цікавило філософів, психологів, письменників, науковців, поетів, художників та музикантів, було предметом їхніх досліджень та нерідко вкладалося в зміст творів. Адже від відповіді на нього в значній мірі залежить наше сприйняття себе та оточуючих. Розуміння того, хто є людиною, визначає наші взаємини, цінності та нашу самовизначеність. І якими б геніальними та науково обгрунтованими не були пояснення та визначення поняття «бути людиною», вони будуть суб'єктивними та неповними без прийняття християнського погляду на це, який полягає в тому, що еталоном та взірцем людини та людяності повинен виступати Син Людський.

Біблія навчає, що бути «людиною» — це не просто бути со-

Чи є у тебе бажання служити?

«Ісус, знаючи, що все віддав Отець до рук Його, і що Він від Бога вийшов і до Бога відходить, встав від вечері, зняв верхній одяг і, взявши рушник, підперезав Себе; потім налив води в умивальницю і почав омивати ноги учням і обтирати рушником, яким був підперезаний» (Ів.13:3-5,12-17)

Поведінка Ісуса не вкладається в звичайні ані того часу, ані тим більше нашого. У світі діє такий принцип: менший і слабший завжди служить більшому і сильнішому, бідніший — багатшому. Чим більше у тебе знання, що ти хтось, великий і сильний, тим далше ти від того, щоб служити. Ми читаємо парадоксальну річ: «Ісус, знаючи, що все віддав Отець до рук Його, і що Він від Бога вийшов і до Бога відходить» починає служити. Якби якийсь раб чи слуга раптом дізнався, що йому до рук дана безмежна влада, і що за ним стоїть Бог, він тут же проголосив би себе паном. Йому б прислуговували... Знання, що ти велика людина і що можеш все, і що Бог на твоїй стороні, має спонукати і нас до служіння.

У світі термін «служитель» (міністр) вже давно перестав відповідати своєму значенню. Зараз воно виглядає як ніколи іронічно: ми бачимо слуг народу, які слугами геть не є. Ми також слово служитель вже сприймаємо як певний титул, посаду, підвищення.

Коли кажуть, що когось поставили на служіння, то в нас зразу асоціація, що когось призначили на якийсь високий титул.

Тим не менше, щоб царювати в небесах, на землі ми маємо служити.

А кому служити? Всі скажуть: Богу. Служити Богу приємно, служити Богу престижно. Однак служіння Богу часто означає служіння людям. І тут починаються всілякі проблеми.

Що заважає служити? **Погляди в сторону.** Я помітив, що саме це стало причиною зупинки служіння багатьох, чи принаймні сповільнило їхнє служіння. Що я маю на увазі? «І, сказавши це, Він говорить йому: «Іди за Мною». Петро ж, обернувшись, бачить, що вслід іде учень, якого любив Ісус... Побачивши його, Петро говорить Ісусу: «Гос-

поди, а він що?» (Ів.21:20-21)

Не Бог є причиною нашої зупинки, не в Богові ми розривуємося — в Богові споконуємося — в людях, в ближніх. Скільки разів нам завдавали болю вчинки інших, скільки разів ми розчарувалися в віруючі люди, в церкві...

Згадайте про Ноя, який робив Божу справу, виглядаючи в очах інших посміховиськом; про Ездру, який будовав храм, не дивлячись на перешкоди ворогів. Не дивімося ані на людей, ані на обставини — служимо Ісусу! На Ісуса дивімося!

Заважає служити егоїзм. А по-іншому: **бажання бути першим.** В серці істинного християнина не має бути деспотизму, егоїзму, бажання панувати, воювати зі своїм братом «до останнього». Християнин

готовий втратити своє, тільки не змагатися за владу.

В одного чоловіка запитали, ким би він бажав бути: другим у Римі чи першим в своєму селі? Відповідь була чесною: «Для мене приємніше бути першим в селі, ніж другим в столиці».

Є люди, які ніколи не згодні бути другими. Вони не терплять конкуренції. Хай над двома людьми, але їх постав лідерами, бо інакше не схочуть служити.

«Ісус же, покликавши їх, сказав: «Ви знаєте, що правителі народів панують над ними та вельможі володарюють ними. Проте у вас нехай буде не так; але якщо хто захоче у вас стати великим — нехай буде вам слугою, і якщо хто захоче у вас бути першим — нехай буде вашим рабом. Так само й Син Людський прийшов не для того, щоб служили

Йому, а щоб послужити й віддати душу Своєю як викуп за багатьох» (Мт.20:25-28)

Заважає служити гріх. «Ніхто не може служити двом панам: тому що або одного буде ненавидіти, а другого любитиме, або до одного виявлятиме прихильність, а іншого зневажатиме» (Мт.6:24)

В цій алегорії Христос показує, що існують два різні світи, два протилежні Царства. Ці Царства мають протилежні цілі. В людини, яка служить і має гріхи, завжди буде внутрішній конфлікт. Гріх гальмуватиме. Не говорячи вже про те, що гріх розділяє людину з Богом — з Богом, від якого ми черпаємо силу, натхнення, любов для служіння.

Давайте подивимось на Ісуса і обновимось в бажанні служити — безкорисливо, інколи в приниженні. Робити добро навіть людям, які недоброчинні до вас. Бо якщо Христос омив ноги своєму зраднику, то чи не належить і нам любити усіх?

Як часто, навіть в церквах, виникають неприємності через те, що комусь не дали того місця, яке він хотів... Як часто ми ображаємося, коли не віддали належні нам почесні... У всіх сферах життя жага першості і небажання підкорятися порушують порядок речей. Гравця тільки один раз не допустили до гри, і він вже не бажає більше грати.

Кожний раз, коли нам хочеться думати про свої достоїнства, авторитет і положення, давайте згадаємо Сина Божого, підперезаного рушником, на колінах у ніг своїх учнів.

t.me/genissh_blogspot/

Івана

1 Розділ

¹ Споконвіку було Слово, і Слово було у Бога, і Слово було Бог. ² Воно було споконвіку в Бога. ³ Усе через Нього сталося, і без Нього не сталося ніщо, що сталося. ⁴ У Ньому життя було, і життя було світлом людям. ⁵ І світло світить у темряві, і темрява не огорнула його. ⁶ Був чоловік, посланий від Бога, якого ім'я Іоанн. ⁷ Він прийшов для свідчення, щоб засвідчити про Світло, щоб всі увірували через нього. ⁸ Він не був Світлом, але прийшов, щоб свідчити про Світло. ⁹ Було Світло істинне, що просвіщає кожну людину, яка приходить у світ. ¹⁰ Воно було в світі, і світ виник через Нього, і світ не пізнав Його. ¹¹ Прийшов до своїх, та свої не прийняли Його. ¹² А тим, хто прийняв Його, віруючим в ім'я Його, дав владу бути дітьми Божими; ¹³ які народилися не від крові, ні від хотіння плоті, ні від хотіння мужа, але народилися від Бога. ¹⁴ І Слово стало плоттю, і перебувало між нами, повне благодаті та істини, і ми бачили славу Його, славу як Єдинородного від Отця.

¹⁵ Іоанн свідчить про Нього і кликав, говорячи: «Це є Той, про Якого я казав, що Той, Хто йде за мною, став попереду мене, бо був раніше за мене». ¹⁶ Від Його повноти ми всі одержали благодать на благодать. ¹⁷ Бо Закон був даний через Мойсея, а благодать і істина з'явилися через Ісуса Христа. ¹⁸ Бога ніхто ніколи не бачив, лише Єдинородний Син, що в лоні Отця, Він явив нам Його.

¹⁹ А ось свідчення Іоанна, коли іудеї послали до нього з Єрусалиму священників і левитів запитати його: «Хто ти є?» ²⁰ І він об'явив і не відкрікся, і об'явив: «Я не Христос!» ²¹ І спитали його: «То що ж? Ти Ілля?» Він сказав: «Ні!» «Пророк?» Він відповів: «Ні!» ²² Тоді сказали йому: «Хто ж ти? Щоб нам дати відповідь тим, що послали нас; що ти скажеш про себе самого?» ²³ Він відповів: «Я — голос волаючого в пустині: «Рівняйте дорогу для Господа!» — як сказав пророк Ісайя». ²⁴ А посланці були з фарисеїв. ²⁵ І вони запитали його: «Чому тоді ти хрестити, коли ти не Христос, ні Ілля, ні пророк?» ²⁶ Іоанн сказав їм у відповідь: «Я хрещу водою, але стоїть серед вас Той, Кого ви не знаєте; ²⁷ Він Той, Хто йде за мною, але Котрий став попереду мене. Я не стоюся розв'язати ремінь взуття Його». ²⁸ Це сталося у Віфанії, по ту сторону Йордану, де хрестив Іоанн.

²⁹ На другий день Іоанн бачить Ісуса, що йде до нього і говорить: «Ось Агнец Божий, Котрий бере на Себе гріх світу». ³⁰ Це Той, про Кого я сказав: «За мною йде Муж, Який став попереду мене, бо Він був раніше за мене». ³¹ Я не знав Його, але для того прийшов хрестити водою, щоб Він був явлений Ізраїлеві». ³² І свідчив Іоанн, говорячи: «Я бачив Духа, що сходив з неба, як голуб і перебував на Ньому. ³³ Я не знав Його, але Той, Хто послав мене хрестити водою, сказав мені: «На Кому побачиш Духа, що сходить і перебуває на Ньому, Той хреститиме Духом Святим». ³⁴ І я бачив і засвідчив, що Він — Син Божий». ³⁵ На другий день знову Іоанн стояв та двоє з учнів його. ³⁶ І, поглянувши на Ісуса, що проходив, сказав: «Ось Агнец Божий!»

³⁷ Почувши від нього ці слова, обидва учні пішли за Ісусом. ³⁸ А Ісус, обернувшись, побачив, що вони йдуть за Ним, запитав їх: «Що шукаєте?» Вони сказали йому: «Равві (що означає: Учитель), де Ти живеш?» ³⁹ Говорить їм: «Підійть і побачите!» Вони пішли і побачили, де Він живе, і пробули в Ньому той день. Було ж близько десяти години. ⁴⁰ Один з тих двох, що чули від Іоанна про Ісуса і пішли за Ним, був Андрій, брат Симона Петра. ⁴¹ Він перший знаходить брата свого Симона і каже йому: «Ми знайшли Месію, що означає — Христос». ⁴² І привів його до Ісуса. Ісус же, глянувши на нього, сказав: «Ти — Симон, син Йонин, ти будеш називатися Кіфа», що означає камінь (Петро).

⁴³ На другий день Ісус захотів іти в Галілею. І знаходить Филипа і каже йому: «Іди за Мною!» ⁴⁴ Филип же був з Віфсаїди, з одного міста з Андрієм і Петром. ⁴⁵ Филип знаходить Нафанаїла і каже йому: «Ми знайшли Того, про Кого писав Мойсей у Законі і пророки, Ісуса, сина Йосифа з Назарету». ⁴⁶ А Нафанаїл сказав йому: «Чи може що доброго бути з Назарету?» Филип відповів йому: «Іди і подивись!» ⁴⁷ Ісус побачив Нафанаїла, що йде до Нього, сказав про нього: «Ось справді Ізраїльтянин, в якому нема лукавства». ⁴⁸ Нафанаїл говорить йому: «Звідки знаєш мене?» Ісус відповів йому: «Перше, ніж Филип покликав тебе, як ти був під смоковницею. Я бачив тебе».

⁴⁹ Нафанаїл відповів йому: «Равві! Ти — Син Божий, Ти — Цар Ізраїля!» ⁵⁰ Ісус сказав йому у відповідь: «Ти віриш тому, що Я сказав тобі: Я бачив тебе під смоковницею? Побачиш ще більше цього». ⁵¹ І говорить йому: «Істинно, істинно кажу вам: віднині побачите небо відкритим, і ангелів Божих, що підіймаються і спускаються до Сина Людського».

Закінчення. Початок на стор. 1

— Чи є якісь пророцтва в Біблії, які вже виконалися, і відповідно ми можемо сказати що Біблія — це авторитетна книга?

— Відповім так: з точністю виконалися всі пророцтва, що стосувалися першого приходу Христа на землю. Пророцтва про другий прихід Христа ще не виконалися. Наприклад, у пророків Старого Заповіту є близько 333 пророцтв про прихід Месії і про майбутнє царство. Більше сотні з цих пророцтв буквально виконались під час першого приходу Христа. 2/3 цих пророцтв все ще не виконані, і вони мають виконатися під час другого приходу Ісуса Христа, точно так, як і пророцтва про перший прихід.

— **Ключовими ознаками останнього часу буде прихід антихриста, печатка 666, велика скорбота. І коли люди чують про це, це кликає у них страх. Як з цим бути, як правильно розуміти ці ознаки?**

— Я закликаю віруючих людей бути як ніколи раніше спокійними, адже церква і Ісуса Христа знаходиться в очікуванні блаженної Надії — з'явлення з небес Господа нашого Ісуса Христа, а не антихриста чи скорбот. Я ще раз повторю: ми чекаємо нашого Господа Ісуса, а не антихриста чи храм, чи скорботу. Скорбота — це час вилиття гніву Бога Всевишнього на всю землю і на її мешканців. Віруючі ж виваблені від Божого гніву, адже Христос умилостивив Божий гнів відносно віруючих. То чи може Бог тепер залишити своїх на цей гнів? Ні, і ще раз, ні. Але навіть якщо нам і до-

Повернення Христа: коли і як?

ведеться пройти скорботу тут, на землі, то ми спасенні Христом від всякого впливу антихриста. Більше того, ми запечатані духом Бога живого. Невже ви можете повірити, що хтось без Божого дозволу зможе поставити якусь іншу печатку на чолах його рабів?

— **Про день той і про годину не знає ніхто, так говорив Христос. Але якщо буквально сприймати ці слова, то йдеться про день і годину, а як же про рік, про десятиліття? Як відноситись до різних тлумачень, які намагаються визначити точну дату чи десятиліття приходу Христа? Чи можемо ми довіряти таким поясненням?**

— Звісно ж, ті, хто буквально сприймає ці слова, помиляються в розумінні самого поняття «час». Важливо розуміти, що в Бі-

блії не йдеться про точний час. Наприклад, в Посланні до Римлян, 13 розділ, 11 вірш, апостол Павло каже: «Так поведітьесь, знаючи час». У грецькій мові слово «час» в цьому контексті означає епоху, подію, а не конкретну одиницю часу, як година чи день. Христос може прийти в будь-який момент, і нам важливо бути готовими завжди, незалежно від того, коли саме це відбудеться.

Життя продовжується, і це вчить нас причта про десять дівчат. Нам не потрібно закидати все і лише чекати на прихід Христа. Ми маємо продовжувати свою справу, живучи в готовності до Нього, навіть якщо Його прихід затримається. Наша готовність до другого приходу Ісуса Христа не повинна змінюватися через події у світі. Основна ознака другого приходу Христа — це його неочікуваність.

Наша задача — бути готовими, а

не шукати ознаки. Спостереження за ознаками може послабити наш стан очікування. Біблія вчить нас, що ми повинні чекати на Христа як на нежданий, неочікуваний прихід.

— **Що чекає людей і землю після приходу Христа?**

— На грішників очікує скорбота, час гніву Божого. Коли ті, хто страмує, будуть забрані з землі, наприклад, Дух Святий і Церква, які є світлом і сіллю землі, почнеться справжній ад — час дії темряви і повного беззаконня. У далекій перспективі земля і всі її справи згорять, а всі грішники воскреснуть та стануть перед судом Великого білого престолу, який визначить для них однозначний присуд: озеро, що горить вогнем і сіркою. Для благовіючих же перед Його іменем відкриваються захоплюючі події. Спершу їх чекає зустріч на хмарах з Сином Божим Ісусом Христом, який забере їх від цієї грішної землі в небеса. Він одягне своїх святих в неймовірну небесну славу та здійснить шлюб з прекрасною Церквою. Після цього вони разом з Христом повернуться на землю під час Його видимого приходу і будуть царювати з Ним тисячу років. Після закінчення тисячоліття вони разом із Христом будуть судити світ, і тоді розпочнеться вічність — нове небо і нова земля, а місто, новий Єрусалим, зійде з неба.

— **Дякую за змістовні та глибокі відповіді! Нехай Бог благословить вас.**

Шановні брати та сестри! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

В матеріалах нашої газети ми надаємо інформацію про життя нашого братерства, повідомляємо останні новини, що стосуються життя християн та висвітлюємо цікаві матеріали різної християнської тематики, зміст яких веде читачів до пізнання Божої Правди.

Газета «За віру євангельську» виходить кожного місяця за рахунок добровільних пожертвувань.

Ваш внесок допоможе розповсюдженню Благої вістки серед тих, хто не знає Бога.

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ СПІВУЧАСНИКОМ БЛАГОВІСНИЦЬКОГО СЛУЖІННЯ!

Чекаємо позитивної інформації!

Наша адреса: м. Рівне вул. Василя Червонія (Гагаріна), 32-а, 33022.

Вартість підписки одного примірника становить 250 грн. на 2025 р. (при замовленні більше 5 примірників вартість підписки одного примірника 150 грн. за рік)

Рекомендуємо замовляти газети від 250 шт. Ціна однієї упаковки в такому випадку — 500 грн (в упаковці 250 шт.). Таким чином ваша помісна церква зможе ще й прийняти участь в євангелізації. Оплату можна здійснювати помісячно або наперед за рік.

Якщо ви не маєте можливості внести пожертвування, але вас бажають отримувати нашу газету, — просимо повідомити нас за телефоном: +38 (093) 724 82 25 (Viber) або +38 (068) 48 408 15 — Олександр. Ми з радістю постараємося вам допомогти, оскільки зацікавлені, щоб кожна людина зростала у пізнанні Духовних істин та отримувала практичні поради на не легке повсякденне життя!

Пожертвування можете надсилати на картку Приватбанку: 4149 4990 8304 1960 — Олександр

(в призначенні платежу прохання зазначити «на газету» та власні ініціали, після чого повідомте про платіж за вказаними вище номерами)

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
с. Бишляк, вул. 17 вересня, 2;
с. Великі, вул. Шевченка, 51;
с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
с. Ромейки, вул. Садова, 22;
с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
с. Чакава, вул. Центральна, 2А;
с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
с. Половлі, вул. Л. Українки;
с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
с. Жовчині, вул. Нова;
с. Великі Цеппевичі, вул. Л. Українки, 71;
с. Острів, вул. В. Васковця;
с. Щоків, вул. Лісна, 14;
с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
с. Городець, вул. Садова, 1а;
с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
с. Більська Воля;
с. Діброва;
с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
с. Любачи, вул. Вишнева, 19;
с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Ілліні, вул. Млинівська, 25;
с. Гоща, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
с. Вітків, вул. Набережна, 9;
с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
с. Терентіїв, вул. Центральна;
с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
с. Подоліани, вул. Шевченка;
с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
с. Тучин;

- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
с. Вовкошів;
с. Андрусіїв;
с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
с. Синів, вул. Зелена, 15;
с. Колесники;
с. Воронів;
с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.т. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
с. Рудка, вул. Садова, 9;
с. Княгинин, с. Ільбибоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115А. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
с. Стовпець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
с. Панталія;
с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
с. Підбруси́нь, вул. Першотравнева, 7;
с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
с. Осова, вул. Незалежності-3;
с. Будимля, вул. Незалежності;
с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
с. Колки, вул. Центральна, 93;
с. Людими, вул. Лісова, 8;
с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
с. Грицьки, вул. Івана Франка;
с. Підлісне, вул. Нова;
с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
с. Жадень, вул. Центральна, 176;
с. Бродець, вул. Набережна, 17;
с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
с. Заслущя, вул. Л. Яцут, 17;

- с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
с.т. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
с. Серники, вул. Партизанська, 40;
с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
с. Морочне, вул. Центральна, 121;
с. Кухче, вул. Березова;
с. Річиця, вул. Соборна, 28;
с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
с. Локниця, вул. Центральна, 195;
с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
с. Неньковичі, с. Привітківка;
с. Млинок, вул. Центральна, 68;
с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
с. Мізоч, вул. Липки, 7;
с. Гільча, вул. Чеська, 97;
с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
с. Ступно, вул. Бокова, 2;
с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
с. Здоббиця, вул. Мартинівка, 89 а;
с. Білашів;
с. Нова Мощаниця, вул. Ялиси, 2;
с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
с. Невіркив, с. Жорнівка;
с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
с. Звездівка
с. Перетоки, вул. Соборна, 18
с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
с. Злазне, вул. Тиха, 17
с. Глажева
с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
с. Бичаль
с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
с. Корчин
с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
с. Малий Стидин
с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
с.т. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
с. Смородва, вул. Острів, 7;
с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
с. Ярославичі;
с. Угідці, вул. Центральна, 7;
с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
с. Малин, Радянська, 12 А;
с. Свнців, вул. Визволення;
с. Підбруси́нь;
с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
с. Могиляни, вул. Шевченка, 15

- с. Оженин, вул.Кринична, 7
с. Українка, Заводська, 14
с. Сіянци, вул. Ватутіна, 10
с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
с. Почаїне, вул. Молодіжна, 5-А
с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
с. Волосківці, вул. Буденного, 33
с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
с. Зарічне, с. Пляшева
с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
с. Боратин, вул. Набережна
с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
с. Підзамче
с. Копані, вул. Зелена, 3
с. Теслувці, вул. Шевченка, 3
с. Хотин, вул. Джерельна, 10
с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христ Спаситель». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світланка Зоря»;
с.т. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
с. Корнин, вул. Польова, 2;
с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі! Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

QR codes for PrivatBank and Monobank with card numbers and URLs.

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
с. Новокуків (скра) вул. Л. Українки, 11-а;
с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
с. Зоря, вул. Орловського, 6;
с. Оржів, вул. Центральна, 34;
с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
с. Обсич, вул. Шевченка, вул. Весняна, 53;
с. Углище, вул. Річна, 20;
с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитняг-2 (місіонерські станції).
Рокитнівський р-н:
с.т. Рокитне, вул. Приходька, 2;
с. Карпилівка, вул. Княгині Ольги, 13;
с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
с. Томаше село, вул. Зарічна, 2;
с. Старгород, вул. Привокзальна, 19-а;
с. Познань, с. Глинне;
с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
с. Обсич, вул. Пудилівська, 110;
с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
с. Рокитин, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
с. Хміль, Шкільна, 6;
с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
с. Заболоття, вул. Соборна;
с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
с. Грабуни, вул. Незалежності;
с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
с. Березово, вул. Соборна;
с. Єльне, вул. Ковпака;
с. Білівіж (місіонерська станція).
Сарненський р-н:
м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-